

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača stempel za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

V Ljubljani 28. maja.

„Vsak narod ima svoje britke skrbi; vidi meč na svojo glavo viseč, na tenki niti se zdi da se maje nabrušena ostrina, vsak vetrič bi jo mogel doli suniti. Tak meč je videl vsak narod ob vsacem času; prehodite zdaj vse narode, vsacemu narodu boste mogli zaznamovati skrb, ki mu srce širi.“

Tako govori ljubeznjivi švajcarski pisatelj Jeremias Gotthelf v enem svojih del, in mož govori resnico, ki jo čuti posebno vsako slovansko srce, kateremu briga za osodo svojega naroda nij tuja. Nad našim slovenskim narodom visi meč potujčenja, narodnega potopa v germanstvo. Za narodni obstanek se imamo bati najbolj, vse drugo je važnosti druge vrste. V tem velikem spoznanju bi se moralo iskati vselej merilo naše politike, in k temu merilu bi se trebalo vračati, kadar koli je zgrešeno. In ta blagi čut je menda motor onim, ki opominjajo k slogi, sporazumljenju, vzajemnemu delu. Da je le-to potrebno, kdo bi se upal tajiti, — mi nikdar ne.

Narobe. Baš prej omenjena narodna skrb je tudi nam upanje dajala, da se strasti poležejo pri nas in bomo, če ne v vseh stvarih, vsaj v narodnih vprašanjih prišli do stvarnosti. Menili smo, da po volitvah pride med naše klerikalce mirnejši duh, več obzirnosti, manj onega provokatoričnega vedenja, ki mora tudi v našem taborju ogenj podkuravati in razdor vzplamenovati, a ne dostojno mirnost pospeševati. Menili smo, da

kadar naši slovenski klerikalci vidijo, da enkrat ne gre in ne gre, da bi uničili vse kar neče narodnosti z verskimi in cerkvenimi rečmi identificirati, — bode zopet narodni čut prevladal pri njih in da bodo toliko poštenji, priznati tudi drugim, nam, da smo narodni delavci, ki delajo pošteno in požrtvovalno za svoj narod, po onih nazorih kakoršne nam naše sveto prepričanje podaje. In eden glavačev klerikalne stranke, grof Leo Thun jim je dal v zadnjem govoru govorjenem v gospodski zbornici, dober nauk: da je grdo in nepošteno političnega protivnika sumničiti, da je nepošten, da vedoma zlo dela.

V politiki je treba marsikaj potrpeti. Kdor na javni cesti zida, ve da bodo ljudje o njegovem zidanju govorili, in ga ne vsi hvalili. — Ali kar naši slovenski klerikalci delajo v grdem nepoštenem sumničenju, to presega celo ameriansko žurnalistiko.

Tako na pr. prihaja časopis, ki so ga naši klerikalci ustanovili in ki skruni ime našega plemena in se predrzne z resnim licem v zadnji številki svojim mežnarjem in trejtalom basen praviti, da je „Slov. Narod“ od vlade podkupljen! Mi bi prisegli, da glavni urednik onega lista sam ne veruje in da noben človek, ki ima zdrave možjane ter denašnje razmere kolikaj presoditi zna, onega bedastega klevetanja verjel ne bo. Zakaj se torej izgovarja, zakaj se piše? Nobenega razloga nij kot jezuitarska zloba, nepoštenje, ki hoče z obiranjem in strupenim obreko-

vanjem škoditi, ker drugače ne more. — S tacimi ljudmi je pač sporazumljenje teško, ker domoljubja v tacih spridenih srcih ne pričakujemo, in brez domoljubja nobene sloge!

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 28. maja.

Notranja politika bode zdaj suha postala, ker je ves parlamentarni aparat svoje delovanje začasno ustavil.

Češki studentje so v nedeljo praznovali 25 letnico svojega akademičnega društva. Med telegrami, ki so iz raznih slovanskih krajev in mest došli, beremo v čeških listih tudi telegram dr. Razlaga (ki izraža željo naj duh Dobrovskega in Kolarja oživi bratsko edinstvo Slovanov), dalje tudi dr. Bleiweisa in Coste, slovenskega društva „Vendija“ v Gradci, itd.

Iz Ogerskega gre na leto 48 milijonov in 823.000 gld. državnih obresti iz dežele ven. Torej nij čuda da ta dežela ali „država“ materijalno tako hira, da se je bankrota bati.

Vnanje države.

Turški minister vnanjih zadev, Radjid-Paša je odstavljen, in sicer zato, ker je knezu Milanu obljubil mali Zvornik, česar pa visoka porta nij hotela honorirati.

Francoska vlada je glede trdenja nekih bonapartističnih listov, da bonapartisti ne bodo priznali odpravljenja cesarske česti, izdala oglas, da ne misli trpeti člankov, ki hočejo slabiti avtoriteto kake odločbe narodne zbornice.

Listek.

Nekaj o pritlikovcih.

(Dalje.)

Vide, da pritlikovec še živi, glasno zakliče pod skalo stoječim: „Deček še živi!“ V trenutku, ko je te slova izustil, se odmaje skalnati rog, za kateri se je držal i padel je v znak na tla, da je zemlja zadonela. Ni betvice življenja nij več v njem. Vse je strahu otrpnelo. Mlada deklica, ki je se strahom opazovala vsako gibanje drznega mladeniča, se videvši ga mrtvega, zakrohota, ter terja se vso silo sekire od navzočih, češ, da ubije mrtveca in sebe. Vsem je bilo jasno, da je krasna deklica oblaznela. Nesrečnež je bil njen zaročenec. Ta strašan prizor je omamil celo množico; vse je v relo na en kup. Vse je slutilo nekako peklenško silo, ki se je protivila čem dalji tem silnejši rešitvi uže na pol mrtvega pritlikovca. Mož, ki je bil jedva pregovoril sosede, da so hiteli na pomoč pritlikovcu, stal je vsredini množice kot okamenel. Uže so se slišali glasovi, naj se človek, ki je toliko nesrečo zakrivil, ugonobi. Množica postaja čem

bolj razsrjena, ko se dotičnik opravičevati skuša. Opazivši, da bi mu znalo iti za kožo, predere v obupu množico, ter se spusti v beg. Nekateri mladeniči dero za njim. Mož teče po goščavi, a mladeniči za njim kot volkovi. Uže je toliko naprej, da ga preganjalcem sigurno ne dohite. A tudi njemu je osoda nemila. V begu se spodtakne ob kamen, zdajci leži na tleh. Ves trud, da bi se zopet vzdignil, je zastonj. Cel život se mu trese. Mladič ga dohité. Uže hote po njem mlatiti. A starejši izmed njih pajdaše k zmernosti svari. Dozdeva se jim, da diha, tem dalji čem redkeji. Nakrat se sliši krohot. Obrnejo mu život. Lice je popolno spremenjeno. Motne oči zro divje okrog sebe. Celu obličje je v mrtvaškem potu. Še en vzdihljaj in begun je — mrtev.

Pri skali pak neka deklica, ki je daleč okrog na glasu kot naj pogumnejša, i naj-pobožnejša je oborožena z vrvjo vrh lestvice pri osodepolnej skali. Zabila je uže pri vrhu skale klin med pečevje, ter ovila krog njega vrv. Napravila je zdrgum koncem vrvi zanjko, katero je vrgla pritlikovcu krog života. On se še zaveda, a oslabil je popolno. Polagoma in s trudom ga privleče

k sebi. Sedaj ga spravi v vršo, ki je na prvem koncu vrvi privezana. Nenadno telebne tik skale nekaj na tla. Bilo je železno kladivo, ki se je deklici izmuznilo iz rok. Njega silni pad je steril množico pozorno. Naenkrat se razlagajo kriki: uže zopet nesreča! Vsi si pokrivajo oči, in vsacemu se vrti po glavi. A deklica se nij dala oplahiti. Sigurno in pazno je odvila vrv na klinu ter stopila nekaj klinov na lestvici nižje. Poprijema in spušča vrv; tik skale se ziblje vrša s pritlikovcem. Očividno je, da je deklica dovršila delo, pri katerem sta dva možaka izgubila življenje. Vrša je še le malo nad zemljo; zdajci pribite videt kdo da je v mreži. Spravijo ga iz vrše, ter ga postavijo na tla. A on jedva izgovori tiho besede: dajte mi jesti, se zvrne na tla. Deklico, ki je med tem prišla iz lestvice, vsa množica občuduje. A ona ne brigaje se za hvalo in občudovanje okolostoječih hiti pred očeta ter ga prosi, naj jej dovoli, da vzame nesrečneža soboj domov. Napravijo tudi za njega pare in množica se vrne sedaj v sprevedu z mrtvecema, oblaznelo deklico in z očetim pritlikovcem. Trdil je vsak, da mora pri tem dogodjaji hudič sam zapleten biti. In to

Na Angleškem je skoraj eden milijon poljskih delavcev naredil „strike“, da bi dobili večje plače. Farmerji pa ne hoté nič več dati in dobodo rajši delavcev iz Kine. Skrbí pa se, kake obupne korake znađe narediti brezposelna množica.

Umrí je nemški državni in deželni poslanec, znani ultramontanec Mallinckrodt v torek zjutraj. Rebrna pečica se mu je vnela. — Zakonska zbirka razgláša postavo o izpraznenih škofijstvih in deklaracijsko postavo k majevim postavam o izobraževanju in nameščanju duhovnikov.

Dopisi.

Iz Trnovega na Notranjskem 27. maja. Našega popa, čitajočega zadnji dopis, je na mah poprijela sveta jeza. Videč, da je onemogel proti resnici se bojevati, seže do sredstva, katerega so se nekdanji inkvizitorji z dobrim uspehom posluževali. Pokliče namreč zadnjič omenjenega ženina pred svoj prestol, ter ga prične na jako oster način oštevati, češ da je on pustil pisati v „Sl. Nar.“ Nečem na drobno popisovati, kake izraze je rabil pri tej pridigi, kajti bojim se, da bi zopet noviški penziorjirani dopisnik iz naših krajev vedeti hotel, da je neki oče (?) moj dopis iz „Sl. N.“ izrezal, da bi ga njegove hčere ne brale. Omeniti vendar moram, da je bil pripravljen pokazati, da ima dobro pest — a naš kmet se ga niti ustrašil nij! Popraševal je potem jako na tanjko, kje in komu je pravil od one kupčije, kdo je pisal itd. Ker pa nij nič zvedel, segel je še do zadnjega sredstva, ter zažugal kmetu, da se pred sodnijo vidita; pa vse zastonj. Kmet je popolnem nedolžen in za dopisnika niti ne ve.

Iz Dunaja 26. maja. [Izv. dop.] Kar politika zdaj popolnem miruje, nemam vam iz nje česa pisati. Zatorej mi dovolite, da stvar omenim, katera bode zanimala one kranjske Slovence, ki so na Dunaji univerzo študirali in njihove prijatelje. — V vašem listu je bilo po smrti dr. Zupančiča veliko govora o pokojnem Knaflu, ki je tako lepe štipendije za kranjske učence ustanovil. Ker so naši „jezvitari“ tega blazega moža

precej za sebe kot svojega reklamirali, je eden vaših listkarjev prav dobro kazal na to, zakaj so teologi izključeni ter kombiniral še dalje, da je Knafl bil v svojem duhovenskem stanu nesrečen mož. — Denes vam morem povedati, da so se akti našli, ki to kombinacijo popolnem potrjujejo. Prišla bodo ta pisma na svetlo in bodo pokazala, da je Knafl najbolj sovražil — jezuite, ter da je bil v dopisovanju z velicim a od jezuitov preganjanim možem Jansen-om.

Iz Zagreba 26. maja. [Izv. dop.] Srbski cerkveni kongres je tedaj sklican v dolnje Karlovce na 29. junija po starem, ali na 11. julija po novem koledarji. O volitvi zastopnikov je pa še vse tiho, ravno tako tudi o kandidatih. Nij pa dvojiti, da bo Miletičeva liberalna ali omladinska stranka na kongresu veliko večino imela. Naša vlada, kakor tudi začasna vlada za poprejšnjo vojniško krajino, se brž ko ne v volilno borbo mešali nijsti. Tudi prigodom volitev za zadnji srbski kongres držala se je naša, tačas magjaronska vlada, celo neutralno. Naloga kongresa bo, da voli v navzočnosti kr. poverjenika po dosedanjem običaji karlovskega metropolitá in v eno patrijarha, ter da volitev po kr. poverjeniku potem ogerskega ministerstva za bogočastje in nauk Nj. veličanstvu naznani. Kdo bo kr. poverjenik, o tem se še tudi nič ne čuje. Kakor se vidi, se našej vladi nikakšen upliv na srbski cerkveni kongres pripustil nij kar nij postavno. Bogočastje in nauk spada v našo avtonomijo. Karlovci, kjer bo kongres zboroval, in dobre dve tretjini srbske patriarhije, leže na našem teritoriji, kar vse našej vladi večjo pravico daje, srbski cerkveni kongres voditi, nego ogerskej vladi. „Obzor“ je o tem tudi svoje negodovanje izrekel. Novosadskej „Zastavi“ je pa — in sicer dosta čudno — to celo po godu. Ona je brez izvinjavanja rekla, da se hoče srbski narod v svojih cerkvenih in šolskih zadevah raje z ogersko vlado poganjati nego z našo. V tem Zastavinem izreku leži gotovo več strasti nego resnice. Naša vlada sigurno nij protivnica teženj srbskega naroda. Pri našej vladi je toliko

pravoslavnih da se jej je uže spočitálo, da je „vlaška“ vlada. Srbi gotovo nemajo opravičenega povoda, animozni biti proti našej vladi.

Zakon o povzdignjenji Bakra na samostalni municipij, in zakon o ločitvi uprave od sodstva zadobila sta previšnje potrjenje. Izvedba poslednjega zakona bo pa v tem potežkoče našla, ker nam juristov manjka. „Nar. Nov.“ in „Agramerica“ nadejata se, da bodo slovenski juristi dole prišli, ter da se bodo z njimi juridična službena mesta napolnila, ter jih s tem snubita, da se bodo tudi pri nas uradniške plače enako kakor v Cislajtániji povisile. Kdor tedaj slovenskih juristov ima veselje dole priti, bo dobrovoljno sprejet.

O saboru se čuje, da se bo srede julija sklical.

Domače stvari.

— (Izpred sodnije.) Pred nekaj meseci se je vršilo končno obravnavanje pri deželni sodnji proti tukajšnjemu trgovcu Eduardu Blažiču in njegovi sestri zaradi hudodelstva goljufije. Blažič je bil hudodelstva kriv spoznan in na dve leti teške ječe obsojen, njegova sestra pa je bila nekriva spoznana. Blažič in državni pravdnik sta se zoper obsodbo pritožila pri deželni nad-sodnji v Gradci, katera je kazen Blažičevo potrdila, njegovo sestro pa tudi krivo spoznala hudodelstva goljufije in jo obsodila na eno leto teške ječe.

— (Št. Jakobski most) v Ljubljani popravljajo zdaj uže več kot en teden. Mi bi pač mislili, da bi mestni magistrat malo gledati imel na to, da bi se tako delo, kakor popravljanje mosta, katero moti ves promet v tistem delu mesta, malo hitreje izvršiti moglo.

— (Popravek.) Zagotavlja se nam, da je notica v včerašnjem listu pod naslovom „Samomorec na vsak način“ neresnična.

slutajo jim podpira pritlična rast nesrečneža. V prvlje je vse mislilo, da mora biti nesrečnež kak deček. A vpalo lice, globoke gube, uže sivlasje, vse je kazalo, da je „deček“ uže starec. I takova prikazen je bila pri teh ljudeh nekaj zelo nenavadnega. — Deklica služi in streže pritlikoven z naj boljšimi jedmi, z naj boljšo pijačo, in uže v nekaterih tednih je popolno zdrav. Očetu in deklici se je pak tako zelo prikupil, da ga je oče imel rad kot lastnega sina, a deklica kot svojega brata. Odlikoval se je z lepim vedenjem in marljivostjo. Deklice nedolžno srce se je kmalu zanj celo vnelo, da je očetu rekla, naj jej da pritlikovca za moža. Stari oče se je sicer tacemu naklepu protivil, a slednjič v zakon privolil. Pravljica dalje pripoveda, da je bila ta zveza srečna, in da je rodila devet sicer pritličnih sinov in devet lepih hčera. Oče teh otrok je baje bil praded vseh pritlikovcev.

Število pritlikovcev je bilo v vseh stoletjih precej veliko. Nahajamo mnogo primerov človekov, ki so bili le četiri čevlje visoki, da celo samo štirideset in še manj kot štirideset palcev. „Journal de Médecine“ omenja človeka, ki je bil jedva 28 palcev

visok i francoski konzul Demaillet v Kairu poroča o pritlikovcu, ki je bil sam 18 palcev velik. Virey pripoveduje v „Dictionnaire de Sciences“ o ženskem pritlikovcu, ki je pak baje kaj lep in duhovit bil.

Nekateri pritlikovci so postali nekako historično slavni vsled čudnih okoliščin, ki so v zvezi z njih žitjem.

Takova historična celebritéta je bil med drugimi neki Jeffery Hudson iz Rutlanda na Angleškem. Osem let star meril je jedva 17 palcev in prišel v palačo vojvode Buckinghamskega. Ko je v velikem razkošji živeči vojvoda nekogda kralju Karlu I. in njega soprogi Henrieti Mariji na čast sijajno veselico pripravil, prinesel je strežaj Jefferyja v mrzlej pašteti, popolno viteški oblečenega in oboroženega. Kraljica se je nad mično stvarico tako oveselila, da si ga je takoj od vojvode izprosila ter ga vzela soboj na svoj dvor, kjer je v kratkem do velike slave prispel.

Ko je postajal starši, razvijal je nenavadno svoje duševne zmožnosti in odlikoval se s svojim izbornim vedenjem. Upotrebovali so ga zbog tega k marsikaterim delikatnim poslom doma in v inozemstvu. Na

necem dvornem balu je čepel v žepu vratarja skoro sedem čevljev dolzega velikana, ki ga je v splošno strmenje in radovanje naenkrat izvlekel iz žepa in kakor opico postavil ga na svojo glavo ter uganjal z njim vsake vrste norčije. Za take in enake burke in šale je bil pak le pri posebnih svečanostnih priložnostih pripraven; ináče bil je zelo občutljiv, osobito proti dražbam in porugam neukretnih dvornikov. Ko je bival nekikrat v inozemstvu radi uže omenjenih poslov, razsrdil se je zbog malenkostnega poruganja necega dvornika tako, da je terjál razžalnika na dvoboj. Dvornik pride na mesto, ki je bilo za dvoboj odloženo, a prinese soboj za orožje — klistirnico. Hudsona jeza po tem novem zasramovanju bila je nepopisljiva; miroval nij prej, dokler si nijsta razžaljenec in razžalnik s samokresom nasproti. V dvoboju je Hudson svojega nasprotnika ustrelil. V poznejih letih udeležil se je ta pritlikovec, ki je polagoma 28 palcev visok postal, neke papistične zarote in končal kratko pred smrtjo Karla II. svoje življenje v ječi. Še pred malo leti kazali so njegov dragocen in z biseri okinčan jopič iz atlasa v esmolinskem muzeju v Oksfordu. (Dalje prih.)

Izpred porotnega sodišča v Ljubljani.

(Drugo obravnavanje. — Hudodelstvo ponarejevanja denarjev.)

Sodišče je bilo včeraj sestavljeno: Predsednik: višje sodnije svetovalec g. Kaprec, deželne sodnije svetovalec gosp. Perko in Jevnikar. Zapisnikar avskultant g. Škerlj. Državni pravdnik g. Kočevar, zagovornik g. Rudolf.

Porotniki so bili sledeči gospodje: bar. Alfonz Zois, Perdan Janez, Vidmar A., Brus Jožef, Jelovšek Marko, Šuler B., Sovan Ferd., Kremenšak Jožef, Železnikar Anton, Horak Janez, Drašler Fr. in Maurer Henrik.

Na zatožni klopi sedi Janez Šavs. Iz zatožnega pisma posnemljemo sledeče:

Proti koncu predpusta 1873 pride Janez Šavs iz Bistrice (nad Kránjem) št. 15, potem ko je bil dalje časa od doma, zopet domov. Njegova mati Jera Šavs ga pa nij hotela v hišo vzeti, preden jej ne bi plačal dolga v znesku enega gold. On jej zátardi, da ima denar, ona ga spusti notri in Janez Šavs jej vrže za povračilo 5 dvajsetic na mizo. Te dvajsetice so se pa Jeri Šavs in njeni hčeri Mariji Finžar tako čudne zdele, da jih nij hotela vzeti in je denar dalje časa v njeni miznici ležal. — 22. marca 1874 prinese Marija Finžar, ker se je bila z Jan. Šavsom sprla, 2 tistih dvajsetic k c. kr. okr. sodnji v Kranj ter ovadi, da je Janez Šavs rekel, da je te dvajsetice in še 5 drugih enake sorte od nekega neznanega moža, kateri jih je z modelom sam naredil, proti koncu predpusta lanskega leta prejel. — Ces. kr. glavni denarni urad na Dunaji je spoznal dotični dve dvajsetici kot ponarejeni iz svinca in cinka obstoječi in vlti v model po pravem denarji povzet, kateri se pa po svoji barvi, gibčnosti, slabem evenku, po nepopolnosti črk in podob prav lahko kot ponarejene spoznate.

Janez Šavs je v preiskavi obstal, da se je proti koncu predpusta l. 1873 z neznanim možem v Predosljah sešel, da mu je ta mož en železen model pokazal, s ka-

terim on dvajsetice dela, ter njega povabil, naj on take dvajsetice izdaja. On je šel na povabilo z možem v vas Suho, kjer je tujec v kajži Mice Sajevec v omenjeni model 12 dvajsetic vtilil ter njemu (Šavsu) 5 od njih dal. — Ko sta iz Suhe odšla, je pa Šavs tujca popustil in omenjenih 5 dvajsetic doma materi Jeri Šavs izročil ter z njimi svoj dolg enega goldinarja poravnal. — To obstanje Janez Šavs se je posebno podprlo po izpovedi Marije Sajevec, katera je videla Šavs v družbi z nekim neznanim človekom v svoji kajži, kateri je pod sumljivimi okolnostmi nekaj na ognju topil. — Janez Šavs je po lastnem obstanju zadostno sumljiv, da je izdajal ponarejen denar v sporazumljeni s ponarejalcem in je zatožba zaradi hudodelstva udeležbe ponarejevanja denarja v smislu §. 120 k. z. opravičena.

Zatoženec je pri včerajšnji obravnavi obstal vse kakor v preiskavi. Državni pravdnik priporoča porotnikom zatoženca krivega spoznati. Zagovornik zanikava da bi bil zatoženec denar izdal kar je k hudodelstvu potrebno. Sodišče stavi porotnikom sledeča vprašanje:

Ali je Janez Šavs kriv, da je konec predpusta 1873 v Bistrici pet ponarejenih dvajsetic po dogovoru s tistim, ki jih je ponaredil, svoji materi Jeri Šavs izdal?

Porotniki so odgovorili na to vprašanje z 9 glasovi proti trem glasom „ne“. Vsled tega je bil Janez Šavs za nekrivega spoznan.

—0—

Razne vesti.

* (Roparski umor.) V Hernalsu, dunajskem predmestju je 25. t. m. tolovaj v hišo necega mesarja ulomil, tam ukradl za 200 gl. srebrnih šestic in dekle, ki je menda prišla domov, ko je bil tat svoj rop nagra bil, s sekiro ubil. Nemajo ga še.

* (Zdravnikov v Avstriji) je skupaj 7072. Med temi je 3874 doktorjev in 3198 ranocelnikov. Med temi jih je na Štajerskem 213 doktorjev in 366 ranocelnikov, na Korškem 28 doktorjev in 99 ranocelnikov, na Kranjskem 31 doktorjev in 61 ranocelnikov, v Istri 38 doktorjev in 12 ranocelnikov, na Goriškem 30 doktorjev in 8 ranocelnikov, v Trstu in okolici 81 doktorjev in 12 ranocel-

nikov. Samo na Dunaji je 988 doktorjev in 79 ranocelnikov.

* (Čuden prigradak.) Na Švedskem so pri neki vasi zdaj vrtali vodnjak. A naenkrat šine visoko v zrak curek vode, ki teče kakih deset minut; potem se curek vstavi, pod zemljo zagrmí in strašno počí; iz luknje pa pridere goreč plin. Ko je plin nehal goreti, kopali so naprej in 240 čevljev pod zemljo so našli velike zaloge dragoce nega jambora in pa rastlinskih ostankov, ki leže pod zemljo uže tisoč in tisoč let.

* (Predrznost ameriškanskih časnikarskih reporterjev.) Nedavno je umrl v Vešington general Baker. V hiši predsedništva imel je duhovnik imeti o njem govor, sloveč njegove kreposti. Dopisnik nekega njujorškega lista, ki k svečanosti nij dobil vstopnice, spusti se skoz dimnik v veliko dvorano ter se postavi tik duhovnika. Ko je duhovnik molil nad mrličem, opazi reporter v njegovem klobuku kos papirja. Takoj ga vzame ter odide. Ko duhovnik izvrši molitev ter hoče prebrati govor, ga ne dobi v klobuku. Hoté ali ne hoté moral je govoriti na pamet, a je zadovoljil svoji dolžnosti tako, da da so se temu čudili vsi dostojanstvenici. Pa kako se je začudil duhovnik, ko bere drugi dan v „New-York Herald“ svoj govor ves, ne kakor ga je govoril, ampak kakor ga je imel spisanega. Da se lažejo, to je naravna stvar. General Lec, postavimo, pride enkrat v Vašington, pa obznani uže naprej, da neče dogovora z njenim dopisnikom novin, ker imajo neugodno navado, da vsako reč v svoje novine neso. Lec se je držal junaški. Cela dva dneva je imel vrata zaprta. A on je reporterje slabo poznal, kajti tretji dan so prinesle vse novine „razgovore z generalom Lecom“. Nihče se temu nij bolj čudil, kakor general sam, dobro znajoč da z nikomur nij govoril.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: bolezni v želodeci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, naprebavljenost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi

Silverija.

Prizori iz mehikanskega življenja.

(Francoski spisal Lucien Biart.)

VI.

(Konec.)

Ko župnik zapusti altar, de gre k svatom, oklenem se jaz Diegove roke, kakor bi iskal podpore. Diego je to rad pustil. Na ta način sem postal njegov gospod, in ko bi se bil le ganil k napadu, bi bil jaz imel čas pričakati pomoči prijateljev, ki so bili okolo naju. Silverija in Lucio vrneta Diegu pozdrav, ki jima ga je bil dal. Šel je, da bi stal tik za njima, a jaz sem mu hojo opoviral, in kmalu je bila kopica rado vednežev med poročencema pa nama. Ko prideva iz cerkve, je bil voz uže daleč, v katerem sta bila Lucio in Silverija.

— Ali mi imate kaj naročiti za v Mehiko, doktor? me vpraša Diego miren, kakor bi se ne bilo nič posebnega prigodilo.

— Ali kmalu odideš?

— Še ta trenotek.

— Za dolgo?

— Da; jaz vstopim v armado. Lucio

sam mi je obljubil, da mi kupi lepo obleko. — Diégo mi tako prisrčno strese roko, da sem bil res osupnen videti ga tako mirnega, tako v osodo vdanega. Jaz ga takoj izpustim. On odide proti holmcu zunaj mesta, jaz pa tečem k Silveriji, ne da bi se mogel razložiti, kako se je volk spremenil v jagnje. Ravno je nekaj prosila svojega varovalca, ko stopim notri.

— Pridite hitro, doktor, mi zakriči Silverija, iti če.

— Ali nijsem izvršil svoje naloge? reče Texien; treba mi nij drugega, kakor podati račun....

— Račun? vpraša Silverija zavzeta. Ako mi pokaže? le eden takov papir, takoj ga sežgem. Tukaj ti je vse na razpolaganje; ako se ti rači, bogati me naprej. Jaz tako hočem, de je čarovno dete, katere mala nožica vdari ob tla, in ako to nij dosta, te prosim, da ostani.

Warren, namesto da bi odgovoril, gre gledat neko cvetico. Gleda jo, zamišljen, in dve ali tri solze mu kanejo na njen cvet.

Zrak je bil soparen. Šli smo na vrt. Silverija, ležeča v hojki, se ziblje sem ter tja,

a jaz se pogovarjam z Lucijem. Naenkrat zagledam dve ročici na inženjerjevih plečih in smeļljajoča glava se prikaže tik njegove. Ta Silverijina familijarnost me osupne. Lucio se obrne na lahko ter objame svojo soprogo, katere se nij branila temu.

— Doktor! ali še tajite, da nema vaš talisman nijene moči, mi reče Silverija s svojim harmočnim glasom.

Pogledal sem, smeļljaje se, tapirjev parkelj, kateri sta mi podajala srečna, zmagalna soproga.

— Jaz sem vam ga bila vzela, doktor, ali mi prizanesete?

Jaz jo objamem, da bi bil njen soprog ljubosumen, ter dejem v žep talisman, ki je zares dal zaupanje, potrpeļljivost in voljo Silveriji in Luciju.

Kadar se zdaj pogovarjamo zvečer, župnik, licencijat in jaz, in kadar moja prijatelja, spominjaje se preteklosti, imenujeta Lucija in njegovo soprogo, ter se hvalita, da sta ja naredila srečna, se jaz pohlevno smejem, ter pogledam na stekleno omaro, kjer leži tapirjev parkelj. Dav. Hostnik.

tudi ob času nosečnosti, skalno silo, otožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovali:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaju. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno gineval in vsled tega dalj časa nisem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalesciere, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem vživanji Vaše tečne in zlahkne Revalesciere popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najboljši lek priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Tschner,
služatelj javnega višjega
trgovskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovica, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nervoznem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na pošto povzete 1 funt Revalesciere navadne sorte, poleg razločnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Přílep, pošta Holešan na

Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas prosim, da mi od prave Revalesciere 2 funta na povzete kakor hitro je mogoče pošljete.

Spoštljivo udani

Jožef Roháčzek, gozdar.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesciere pri odraščanju in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesciere-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Lubeniku Diechtel & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih.

Umrli v Ljubljani

od 20. do 25. maja.

Elizabeta Hofmann, žena pisarničnega služabnika, 33 let, za pljučnico. — Florijan Slanovec, dnarski otrok, 20 dni, za božastjo. — Janez Lipovšek, otrok kondukterske udove, 3 l., za davico. — G. Jurij Flajšman, učitelj godbe in komponist, 55 let, v mestu št. 259 za sašico. — Janez Krajčič, konduktér, star 46 let, na št. peterskem predmestju št. 28, za vročinsko boleznijo. — G. Janez Krašovič, trgovec, star 57 let, v mestu št. 240, za oslabljenjem pljuč. — Andrej Jakopič, muzikant in hišni posestnik, star 72 let, za naduho. — Katarina Štanger, mesarska udova, stara 63 let, v filijalni bolnišnici na Poljanah št. 58, za naravnimi kozami. — Antonija Janežič, hči zlatarja, stara 6 let, v mestu št. 206 za drisko. — Mihael Bajde, delavec, star 67 let, v kapucinskem predmestju št. 11, za mrtvoudom. — Neža Bratun, inštitutna sirota, stara 78 let, za slabostjo. — Anton Petrič, ces. kr. uradni sluga, star 40 let, v civilnem špitalu, za jetiko. — Gottfried Friedrich, otrok trgovske udove, star 4 leta 8 mesecev, na Poljanah št. 2, za grizo. — Adolf Wales, otrok tamborja, star 9 mesecev, 19 dni, v otročjem špitalu na Poljanah št. 67, za kozami.

Tuji.

27. maja.

Evropa: Kamor, župnik iz Pišec. — Bar. pl. Hildprandt z Češkega. — Žvanut, trgovec iz Trsta. — Jurak, trgovec iz Zarečja. Pri Slonu: Mohorčič, Malner iz Rakeka. — Spinner iz Gradca. — Zorman, župnik iz Kolovrata. Milavec iz Logatca. — Herodež iz Sevnice. — Liebenfels iz Gradca. — Grof Pače iz Celja. — Pok iz

zvečer ob osmih. Tudi se vsak dan predstavlja mlada kolosalna velikanska gospa: isto tako se producira afrikanski slon, ki se ne sme zamenjati z indijskim slonom, kakoršni so bili uže večkrat tukaj videni in imajo ves drugačen život. Kače od 6 do 20 koloncev dolge od raznih delov sveta.

Cena vstopnih mest: I. mesto 40 kr. II. mesto 20 kr.

Tudi se risi, volkovi, medvedje itd. hočejo kupiti.

(137-4)

S spoštovanjem

Passog.

Trsta. — Derganec, komis iz Toplic. — Martinidez rač. svetnik iz Trsta. — Kunžič, c. kr. stotnik iz Senožeč.

Dunajska borza 28. maja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	25	
1860 drž. posojilo	106	10	
Akcije narodne banke	981		
Kreditne akcije	218	50	
London	111	60	
Napol.	8	96	
C. k. cekini	—		
Srebro	105	60	

Spomladi

potrebuje človek nove obleke. Potrebuje pa i se dosta drugih potrebnih reči, zato želim vsakomu, da bi se mu tako zgodilo, kakor meni. Profesor vitez Orlice v Berlinu, Wilhelmstrasse 125, mi nij pripomogel le do ponosne spomladne obleke, ampak imam zdaj tudi

(129)

denar

v žepu, in to vse zato, ker sem se na gospoda profesor pl. Orlice zaupno obrnil za instrukcijo s katero sem kmalu terno dobil. Švehat pri Dunaji. Anton Bauer.

Gotovo samo do nedelje 31. maja

1874 še tukaj videti:

Passog-ov veliki zverinjak

zraven kolizeja.

Ta menažerija ima v sebi veliko število roparskih zverij, in druga živalska plemena iz vseh delov sveta. Zveri dobivajo svojo brano vsak dan ob 4. uri popoldne. Menadžerija ali zverinjak je odprt od jutra ob 8. uri do zvečer ob osmih. Tudi se vsak dan predstavlja mlada kolosalna velikanska gospa: isto tako se producira afrikanski slon, ki se ne sme zamenjati z indijskim slonom, kakoršni so bili uže večkrat tukaj videni in imajo ves drugačen život. Kače od 6 do 20 koloncev dolge od raznih delov sveta.

Cena vstopnih mest: I. mesto 40 kr. II. mesto 20 kr.

Tudi se risi, volkovi, medvedje itd. hočejo kupiti.

(137-4)

S spoštovanjem

Passog.

„Národna tiskarna“

v Ljubljani,

v Mariboru,

v Tavčarjevi hiši, hotel Evropa, na celovski cesti,

v koroški ulici, Pöschl-novi hiši, šte. 229,

si dovoljuje s tem čestitemu občinstvu naznanjati, da je popolnem z najnovejšimi pismenkami in olupšavanji, kakor tudi z najpopolnejšimi ročnimi in brzotiskalnici ter drugimi stroji oskrbljena, in da je v stanu, vsa prejeta naročila hitro, elegantno in po ceni izvršiti.

Tiskarnica se priporoča posebno za: časopise v vseh velikostih, letna sporočila, literarna dela, koledarje, brošure, računska poročila, zapiske blaga, zapisnike cen, zapisnike društvenih udov, kataloge, račune, fakture, glave na pismeni papir, cirkulare, menjice, jedilne liste, vstopnice, diplome, vabilne liste, izkaznice, mrtvaške ali parte-liste, vizit-karte, — dalje vse sorte formulare in tabele za c. k. urade, advokate, notarje, železnocestne in cestno-vozne liste, oznanila za prilepljenje na ogle, v mali in največji obliki, kakor vse tu ne našteje v strok tiskanja spadajoče stvari.

Končno si dovoljuje č. p. n. občinstvo in posebno gg. advokate in notarje pozorne storiti na

zalogo tiskanih formularov

in priporoča: velike dnevne zapisne knjige, 3kratne in 2kratne ekspenzare, oglašene in vložne pole, interimske liste, slovensko in nemško, pooblastila, na celi ali pol poli, slovensko in nemško, eksekutivske prošnje, protokole, certifikate, konsignacije, notarski repertorium in druge formulare.